

ת"פ 9417/02/13 - מדינת ישראל נגד ק מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9417-02-13 מדינת ישראל נ' מ בפני כב' 18 מאי 2015

השופטת דניאלה שריזלי

המאשימה

נגד

הנאשם

ק מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם - עו"ד לבנה בן-שבת

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הוא גבר בן 38. בעבר היה הנאשם בן-זוגה של ג' א, היא המתלוננת בתיק. לבני הזוג שני ילדים קטינים שהבוגר, הבן, הוא כיום כבן 12, והבת הצעירה היא כבת 7.

בני הזוג נפרדו לפני מספר שנים, הם אינם מתגוררים יחדיו, אולם הגיעו לכלל הסדרי ראייה של ילדיהם. יצוין כי בדיעבד, לאחר מועד כתב האישום שונו הסדרי הראייה, והנאשם קיבל את הבן הבכור למשמורתו הבלעדית.

בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם בחודש פברואר 2013, מואשם הנאשם בכך שבשעת סכסוך שהתגלע בינו לבין המתלוננת ביום 16.11.12 בשעת לילה מאוחרת, בעת שהחזיר את הילדים לדירת אמם, הנאשם דחף את המתלוננת על ארון בגדים בדירה, המתלוננת נפלה, ואזי הנאשם הצמיד את בית החזה שלה לקרקע, ובהמשך מנע ממנה לצאת מהדירה. במהלך התנגדותו ליציאתה מהדירה, הנאשם, כך נאמר בכתב האישום, חנק אותה ונאבק עימה.

כל האירוע והמאבק התרחשו לנגד עיניהם של שני הקטינים, אשר היו נבוכים ופרצו בבכי.

בתאריך 21.1.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, שבמסגרתו תוקן כתב האישום בהתאם לעובדות שצינתי לעיל. הוגש כתב אישום מתוקן. הנאשם הודה והורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים כי יתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן, ובאשר לעונש הודיעה המאשימה כי תעתור לעונש מאסר בפועל, אלא שהסנגורית רשאית לטעון לעונש באופן חופשי.

מאז ועד היום חלפו חודשים רבים, הטיעונים לעונש נדחו מעת לעת, וכל זאת לצורך קבלת תסקירים חדשים ומעודכנים. הנאשם קיים מאז קשר רצוף עם שירות המבחן, והוגשו שלושה תסקירים.

לאחר שהתקבל היום התסקיר השלישי, טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה אשר לא תלה תקוות רבות באמור בתסקירי המבחן, ובעיקר בזה האחרון, ביקש לתת משקל מכריע לחומרת המעשים ולחומרת הנסיבות, כאשר לגישתו החומרה המיוחדת היא בפגיעה בגופה של המתלוננת, בהפרת זכויותיה, ולא פחות מכך העובדה שהתקיפה האלימה נערכה לנגד עיניהם של הקטינים חסרי האונים. עתירת ב"כ המאשימה היא לגזור עונש שעיקרו מאסר בפועל בצירוף רכיבים עונשיים נוספים.

ב"כ הנאשם סבורה, מנגד, כי אין מקום להחמרה בענישה כאשר מונח היום לנגד עיניו של בית המשפט תסקיר מבחן שנערך בחודש ינואר האחרון, והוא מלמד על הליך שיקומי מוצלח שעובר הנאשם, אשר הביא למיתון עמדותיו, להפסקה טוטאלית של האלימות, וגם להבנה בסיסית של הנאשם לגבי הבעייתיות שאפיינה אותו בעבר. בנסיבות אלה, כאשר למתלוננת לא נגרמו חבלות, וכאשר חלה רגיעה של ממש ביחסיהם, וכאשר הנאשם עובד באופן מסודר, מטפל במסירות בבן שבמשמורתו, ונוכח חלוף הזמן שבמהלכו הוכיח הנאשם כי הוא מסוגל לעבור הליך שיקום, ביקשה באת-כוחו לאמץ את המלצת התסקיר האחרון, ולהסתפק בעונש מאסר על-תנאי בלבד ללא רכיבים נוספים.

השיקולים שישמשו אותי בקביעת עונשו של הנאשם הם בראש וראשונה, כנקודת מוצא, חומרת האלימות שהתגלתה במעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת, הנסיבות שבהן בוצעו מעשי האלימות, פגיעתם בערכים חברתיים מוגנים, וכל זאת בראי מדיניות הענישה הנוהגת. כפי שציין ב"כ המאשימה בצדק רב, האירוע כשלעצמו היה אירוע אלים, וחמורות נסיבותיו באשר התבצע כלפי בת-זוג לשעבר, ולנגד עיניהם של שני הקטינים.

בנסיבות שתיארתי, ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת, אשר נעה בטווח רחב ביותר כשעסקין בעבירות אלימות כלפי בת-זוג, הייתי רואה להחמיר בעונשו של הנאשם. מה גם, שלחובתו הרשעה קודמת משנת 2010 (ת/2), שבמסגרתה נדון לעונש מאסר על-תנאי וחתימה על התחייבות (ת"פ 3943/08) לאחר שהודה והורשע גם כן בעבירה של תקיפת בת-זוג, שגרמה לה חבלה ממשית, בצירוף עבירה של איומים.

ואולם, בהתאם להנחיות המחוקק, בבוא בית המשפט לקבוע את העונש הקונקרטי אינו יכול להתעלם מנסיבות אישיות של הנאשם עצמו, ונסיבות נוספות שאינן כרוכות בביצוע העבירה.

כבר אמרתי כי מדובר בעברין מורשע. אלא, שהאדם הזה החליט לעשות מעשה ובסיוע בית המשפט הוא נרתם לקשר עם שירות המבחן. הוא גם ממתין למקום במוסד הטיפול "בית גליקמן", אשר מטפל בגברים אלימים, ובעודו ממתין להיקלט שם, הוא מטופל באופן קבוצתי במסגרת שירות המבחן. מדובר בתקופה לא קצרה, בשיחות קבוצתיות, וכפי שדווח בתסקיר האחרון, התרשמה קצינת המבחן גב' מריה כץ, כי היום הנאשם מבין את מידת החומרה של מעשיו, הוא מבין את הבעייתיות ואת הפסול שבה, ומגלה מוטיבציה לשפר את מהלכיו. קצינת המבחן ראתה לציין כי כהורה המטפל בבנו, הנאשם משקיע בטיפול זה את כל יכולותיו, ואף נרתם לעבודה מסודרת אשר מייצבת את מצבו הכלכלי. קצינת המבחן ראתה לומר כי מכלול הגורמים הללו הם גורמים מפחיתי סיכון, כך שהסיכוי להישנות מעשי אלימות הולך ופוחת.

דברים אלה על רקע כל הידוע לי במהלך השנה האחרונה ביחס לנאשם, יחסיו הקשים עם המתלוננת, שגם בהם ככל הנראה חלה רגיעה, מביאים אותי להעדיף את המלצת שירות המבחן על פני אינטרסים חברתיים ומדיניות ענישה נוהגת.

מתוך תקווה ומגמה שהנאשם אכן הפנים את חומרת מעשיו, כפי שאמר לי הוא עצמו בסיום הדיון, אמנע מענישה שעיקרה מאסר בפועל. אין לי כל ספק שבמצבו הנוכחי, כאשר הוא אב חד הורי לבנו בן ה-12, הפגיעה העיקרית של עונש מאסר בפועל תהיה באותו בן, הזקוק לו.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם עונש מאסר על-תנאי בן 7 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה של אלימות כנגד הגוף כנגד בת זוג, לרבות עבירה של ניסיון, אך לא כולל עבירה של איומים.

כמו כן, על הנאשם לחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪, לפיה ימנע משך שנתיים מעבירה של אלימות כנגד הגוף כנגד בת זוג, לרבות ניסיון ולא כולל איומים.

ניתן צו מבחן למשך שנה מהיום.

המזכירות תעביר את גזר הדין לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום א' סיוון תשע"ה, 19/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת